

Sprawozdanie

Wydziału krajowego z projektem do ustawy urządzającej stosunki prawne szpitali powszechnych i publicznych w kraju naszym.

Wysoki Sejmie!

W dniu 18-ym Listopada 1890 roku powziął Wysoki Sejm następującą uchwałę: „Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby przedłożył na najbliższej sesji wyczerpujące „sprawozdanie o sposobie pokrywania wydatków w razach potrzeby stawiania powiększania „i przerabiania szpitali prowincjonalnych i ewentualnie postawił odpowiednie wnioski.“

Wywiązując się z tego zadania, przedstawił Wydział krajowy w roku 1891, sprawozdaniem do LW. 20558 stan budynków szpitalnych na prowincyi, w jakim się te zakłady znajdowały w roku 1866, kiedy Wydziałowi krajowemu wpływ na ich zarząd przyznano, następnie wykazał co od tego czasu i z jakich funduszów, za interwencją Wydziału krajowego zdziałano, nareszcie przedłożył wniosek: „Sejm poleca Wydziałowi „krajowemu: I-sze ażeby z gminami, w których zachodzi uznana potrzeba umieszczenia „już istniejącego szpitala w nowym budynku zawierał umowy, któremiby zobowiązał „gminy do wybudowania nowego budynku szpitalnego kosztem gminy, z prawem regressu „do funduszu zarodowego i zapasowego szpitala — o ileby je szpital posiadał — tudzież „do pobierania z dochodów szpitala umówionego czynszu najmu nowego budynku w wysokości nieprzekraczającej rat amortyzacyjnych od kwoty wydanej z funduszu gminnego „czy to własnej czy pożyczonej, a to dopóty, dopóki kwota ta nie będzie umorzona; „2gie ażeby nie przedkładał Sejmowi próśb reprezentacyi powiatowych lub gminnych o „uznanie założonych przez nich szpitali za zakłady powszechnie i publiczne, jeżeli nie „oddadzą na własność szpitalowi budynku, w którym się mieści, wraz z całym urządzeniem wewnętrznym, tudzież jeżeli się aktem fundacyjnym nie zobowiążą pokrywać w przyszłości z własnych funduszów, bez pretensyi do funduszu krajowego lub szpitalnego „wszystkich nadzwyczajnych wydatków, połączonych z zarządem szpitala czy to na nową „budowę, czy na dobudowanie czy przebudowanie darowanego budynku, czy nareszcie „na wewnętrzne urządzenie dodanych części“.

Komisya sanitarna, której to sprawozdanie Wydziału krajowego przekazane zostało, rozdzieliła się w zdaniach. Mniejszość przyjęła wnioski Wydziału krajowego, z nieznaną zmianą, za swoje, większość zaś zamierzała przedstawić Wysokiemu Sejmowi do uchwały wniosek: „Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby w celu ułatwienia potrzebnej „budowy szpitali powszechnych i publicznych na prowincyi w każdym pojedynczym wypadku przedkładał Sejmowi wnioski, względem przyjścia w pomoc subwencyą z funduszu „krajowego w kwocie określonej“.

Obadwa te sprawozdania, tak większości jak mniejszości nie weszły na porządek dzienny Wysokiego Sejmu, zarówno jak sprawozdanie tejże samej komisji sanitarnej o czynnościach Departamentu V. (L. S. 1985/92), w którym zamierzała przedłożyć Wysokiemu Sejmowi między innymi następujący wniosek do uchwały: „Sejm poleca Wydziału

„łowi krajowemu poddać rewizyi normalia i instrukcyje szpitali krajowych i prowincjonalnych w Galicyi obowiązujące oraz zebrać ustawy i rozporządzenia innych krajówkoronnych austriackich. Materiał tym sposobem otrzymany przedłoży Wydział krajowy ankiecie przed najbliższą sesją sejmową zwołać się mającej. Ankieta zastanowi się nad tem: czyli należy przedłożyć Wysokiemu Sejmowi projekt ustawy regulującej stosunki prawne i ustrój szpitali krajowych i prowincjonalnych, oraz dokładnie określającej obowiązki kraju i poszczególnych ciał samorządnych dla ubogich chorych“.

Pomimo, że i to sprawozdanie nie weszło pod obrady Wysokiego Sejmu, a polecenie powyżej przytoczone nie zostało przez Sejm uchwalone, to jednak Wydział krajowy, uznając korzyści jasnego przedstawienia sprawy wykonał życzenie komisji we wszystkich jego punktach, a w rezultacie przedłożył Wysokiemu Sejmowi (sprawozdaniem do LW. 51.244 z r. 1893) do uchwalenia projekt ustawy urządzającej prawne stosunki szpitali powszechnych i publicznych w kraju naszym.

I ta ustawa nie została w Sejmie załatwioną; w komisji zaś oświadczyła się większość za projektem Wydziału krajowego, ze zmianami w niektórych ważnych szczegółach; (L. S. 1397/94) Mniejszość zaś zamierzała przedłożyć wniosek do uchwały: „Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby w celu ułatwienia potrzebnej budowy szpitali powszechnych i publicznych na prowincyi w każdym pojedynczym wypadku przedkładał Sejmowi wnioski względem przyjęcia w pomoc subwencyę lnb podwyższeniem taksy leczniczej“.

Taki jest dotychczasowy przebieg sprawy. Obecnie przedkłada Wydział krajowy ponownie projekt ustawy o stosunkach prawnych szpitali powszechnych i publicznych w kraju naszym w tem przeświadczeniu, że jak najrychlejsze uregulowanie tych stosunków jest wskazane; a to z następujących powodów:

Dotychczas obowiązujące ustawy w dziedzinie szpitalnictwa, jak ustawa o nadzorze nad szpitalami, ustawa o radach szpitalnych i ustawa o pokrywaniu kosztów leczenia ubogich nie wyczerpują jasno i dokładnie wszystkich praw i obowiązków czy to kraju, czy powiatu czy gminy w obec szpitala, mianowicie co do obowiązku ponoszenia kosztów budowy. I tak; niektóre gminy są zdania: że szpital który uzyskał charakter zakładu publicznego i powszechnego przestał być ipso facto zakładem gminnym, że przeto gmina nie ma żadnego obowiązku zawiadywać szpitalem i przyczyniać się do pokrywania z gminnych funduszy kosztów budowy szpitala. Dowodem tego relacya (L.W. 70.689 r. 1895) magistratu miasta Sambora, — któremu władza państwowa, ze względów sanitarno-policyjnych zagroziła zamknięciem dotychczasowego szpitala, a które Wydział krajowy już kilkakrotnie wzywał do umieszczenia szpitala w innym stosownym budynku. — W piśmie tym utrzymuje magistrat: że ani może ani poczuwa się do obowiązku przystąpić po budowy nowego budynku z własnych funduszy, bo nie istnieje żadna ustawa, któraby taki obowiązek na gminę nakładała, przyczem twierdzi, że szpitale powszechne nie są zakładami gminnymi. — Tarnopol w którego szpitalu chorzy są wbrew wszelkim zasadom higieny umieszczeni, wprawdzie na wezwanie nasze przedstawił nam plan i kosztorys przyszłego budynku szpitalnego, ale do pokrycia brakującej kwoty obowiązuje się przyczynić się z funduszy gminnych tylko jedną trzecią częścią prosząc o pokrycie, z funduszu krajowego, dwóch trzecich części. — Sniatyn, Sącz, Sokal potrzebować będą w niedalekiej przyszłości nowych budynków szpitalnych, zaś Biała, Bochnia i Rzeszów już teraz potrzebują przybudówek pawilonów izolacyjnych. Wszystkie te gminy czekają z upragnieniem na ustawę regulującą sprawy szpitalne i określającą jasno obowiązki kraju powiatu i gminy w obec szpitala. Także prawa i obowiązki lekarzy i urzędników w obec chorych i funduszu szpitalnego niemniej chorych w obec zakładu potrzebują ustalenia prawnego, dotychczas bowiem zasadzają się po części na zwyczaj tylko.

Ażeby więc mylne zapatrywania sprostować, panujące wątpliwości usunąć, zwyczaj ustalić i wszystkim czynnikom mającym styczność ze szpitalami ich prawa i obowiązki

wyraźnie określić, — Wydział krajowy jest zdania, że uregulowanie spraw szpitalnych jest na czasie i dlatego wnosi załączony projekt ustawy.

§. 1. tej ustawy ma na celu usunąć mylne mniemanie, że szpitale nznane za powszechnie i publiczne przestały być zakładami gminnymi lub względnie powiatowymi.

§. 3. orzeka: że szpitale powszechnie i publiczne mają się utrzymywać s a m o i s t n i e z własnych dochodów.

W projekcie do ustawy z r. 1893 proponował Wydział krajowy w §. 1. stylizację następującą: „Szpitale p. i p. są zakładami samoistnymi, utrzymującymi się z dochodów (własnych)“. Stylizacja ta dała powód do różnego tłumaczenia. Większość komisji sanitarnej doszła po obszernym prawnym wywodzie do konkluzji: „Gdy wszystkie obecnie istniejące prowincjonalne szpitale nie są ani krajowymi ani powiatowymi ani gminnymi, przeto nie pozostaje nic innego, jak przyznać im charakter zakładów samoistnych.“ Mniejszość zaś komisji, widząc w samoistności „odsądzenie szpitali odwiecznie gminnych od tego charakteru“ oświadcza się przeciw niej. — Wydział krajowy rozumiał i rozumie pod samoistnością tylko prawo i obowiązek szpitala pokrywania swych wydatków z własnych prawnie mu się należących dochodów, co zupełnie nie narusza ani charakteru zakładu, czy to gminnego czy powiatowego czy krajowego, ani też nie zwalnia gminę, powiat lub kraj od praw i obowiązków jakie w obec swych szpitali mają; jak n. p. od zawiadywania zakładem, prowadzenia rachunków i utrzymywania kasy szpitalnej. Tak jak Wydział krajowy pojmuje samoistność, tak samo pojmował ją Wysoki Sejm, uchwalając w roku 1875 statuta dla szpitala powszechnego we Lwowie i dla zakładu okłakanych w Kulparkowie w których w paragrafach pierwszych wyraźnie orzekł że: te zakłady k r a j o w e są zakładami s a m o i s t n e m i; t. j., że aczkolwiek samoistne nie przestały być krajowymi.

Aby jednak wszelką wątpliwość usunąć proponujemy w §. 3. (na wzór §. 6. ustawy czeskiej) stylizacją: „szpitale p. p. mają się utrzymywać s a m o i s t n i e z własnych dochodów“. §§. 2, 7, 8, 9, 10, 13, 14, 15, i 16 określają jasno stosunek prawny kraju do szpitali p. i p.

Ponieważ Rady szpitalne, wprowadzone w życie ustawą krajową z r. 1870 Nr. 9. wedle 25-cio letniego doświadczenia — nie odpowiedziały oczekiwaniom jakie Wysoki Sejm, uchwalając ustawę, po nich się spodziewał, przeto Wydział krajowy wnosi zaniechanie ich na przyszłość, a w ich miejsce ustanowienie dla każdego szpitala p. i p. delegata Wydziału krajowego. (§. 9.).

Prawa i obowiązki powiatu i gminy w obec szpitala p. i p. normują §§. 8, 9, 10, 12 i 15, szpitala w obec chorych §§. 3, 4, 5, 6 i 7 lekarzy i urzędników w obec szpitala §§. 10, 11, 12.

Wykaz szpitali p. i p. na prowincyi pod względem ich historii, stanu majątkowego i tytułów własności przedkładamy w alegacie.

W myśl powyższego przedstawienia Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączoną ustawę urządzającą prawne stosunki szpitali powszechnych i publicznych w kraju naszym.

Z Rady Wydziału krajowego:

Lwów dnia 3. Listopada 1895.

Marszałek krajowy:

Stanisław hr. Badeni w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Hoszard w. r.

Członek Wydziału krajowego.

U s t a w a

urządzająca prawne stosunki szpitali powszechnych i publicznych
obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem
Księstwem Krakowskiem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z wiel-
kiem Księstwem Krakowskiem z dnia 1896 roku, rozporządzam
co następuje:

§. 1.

Szpitalami powszechnymi i publicznymi są te zakłady leczni-
cze, które przez władzę państwową szpitalami powszechnymi i pu-
blicznymi uznane zostały.

Szpitale powszechne i publiczne są:

- a) albo krajowe, które uchwałą Sejmu za krajowe uznane zostały,
- b) albo powiatowe, które w moc uchwały reprezentacyi powiato-
wej założone, lub w zarząd Wydziału powiatowego objęte zo-
stały,
- c) albo gminne które dotąd gminy administrują, lub które w
przyszłości rada gminna zakładami gminnymi uzna.

§. 2.

Przyznanie szpitalowi charakteru powszechnego i publicznego,
odtąd nastąpić może tylko w drodze ustawy krajowej. — Chara-
kter ten przyznany być może szpitalowi, który prawomocną uchwałą
rady powiatowej (względnie gminnej) uznany został za zakład po-
wiatowy (względnie gminny), także szpitalowi powstałemu z funda-
cyi, której akt fundacyjny c. k. Namiestnictwo zatwierdziło, jeżeli
założyciel (powiat gmina lub fundacya) odstąpi na własność fu-
duszowi szpitala budynek wraz z urządzeniem i zabezpieczy środki
utrzymania szpitala w pierwszym półroczu, tudzież jeżeli władze
autonomiczne uznają potrzebę szpitala we wskazanej miejscowości
a Rada zdrowia orzeknie, że budynek i urządzenie szpitala odpo-
wiadają wymogom sanitarno-policyjnym.

§. 3.

Szpitaly uznane za powszechne i publiczne mają się utrzymywać samoistnie z własnych dochodów: mianowicie, z dochodów własnego majątku z zapisów, zobowiązań, dobrowolnych datków i ze zwrotu kosztów leczenia.

§. 4.

Zadaniem szpitali powszechnych i publicznych jest: leczyć i pielęgnować chorych przez czas trwania choroby, bez względu na ich przynależność i wyznanie.

§. 5.

Do szpitala powszechnego i publicznego ma być przyjęty każdy chory, u którego lekarz zakładu, pod własną odpowiedzialnością potrzebę leczenia w szpitalu stwierdzi.

Nie mogą być przyjęte kaleki i osoby dotknięte chorobą nieuleczalną, jeżeli ich choroba nie przedstawia przemijającego pogorszenia lub powikłania wymagającego leczenia w szpitalu lub, objawy bezpośrednio życiu zagrażające.

Podejrzani o chorobę umysłową mogą być chwilowo przyjęci na obserwację dla skonstatowania choroby umysłowej.

Do zakładu położnic mają być przyjmowane bezwarunkowo rodzące i ciężarne znajdujące się w nieprawidłowych warunkach ciąży wymagających opieki lekarskiej, nie mniej ciężarne w ostatnich tygodniach przed spodziewanym porodem; w innych zaś szpitalach przyjmowane będą rodzące, tylko wówczas, jeżeli dla odbycia porodu innego przytułku nie mają.

Osoby dotknięte ostrą chorobą zakaźną mają być przyjmowane dopóty, dopóki władza do tego powołana nie uzna, że ta choroba przybrała w miejscu cechę epidemii.

§. 6.

Szpital powszechny i publiczny jest obowiązany dostarczyć przyjętemu do zakładu choremu pomocy i opieki lekarskiej, leków, przyrządów, wiktu, bielizny i łóżka z pościelą w lokalu szpitalnym, wreszcie w razie śmierci pogrzebu skromnego.

§. 7.

Szpitalowi uznanemu za powszechny i publiczny należy się zwrot kosztów leczenia chorego, bądź od pielęgowanego, bądź od innych osób fizycznych czy moralnych, prawnie do tego zwrotu obowiązanych.

Koszta leczenia chorych, ubogich przynależnych do królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, które od prawnie do ich zwrotu obowiązanych nie mogą być ściągnięte ponosi fundusz krajowy.

Koszta leczenia obliczane będą na podstawie ustanowionej taksy.

§. 8.

Pod względem lekarskim, administracyjnym i ekonomicznym zostają szpitale powszechne i publiczne pod nadzorem i naczelnym kierunkiem Wydziału krajowego. Mianowicie :

- a) Wydziałowi krajowemu mają być przedkładane do zatwierdzenia coroczne budżety szpitalne i składane sumaryczne rachunki roczne;
- b) Wszelkie urządzenia zakładu, organizacya, etat płac i osób, niemniej mianowanie służby szpitalnej, tak lekarskiej jak administracyjnej zawisły od postanowienia Wydziału krajowego;
- c) Władzę dyscyplinarną nad służbą lekarską i administracyjną wykonuje Wydział krajowy. W wykroczeniach lub zaniedbaniach natury fachowo lekarskiej może Wydział krajowy odnieść się do c. k. Namiestnictwa dla zasiągnięcia opinii krajowej Rady zdrowia.
- d) Bez zezwolenia Sejmu w zakładach krajowych, a bez zezwolenia Wydziału krajowego w innych szpitalach publicznych nie może nastąpić ani sprzedaż, ani zamiana, ani żadne stałe obciążenie zakładowego majątku szpitalnego, tak ruchomego, jak nieruchomego.
- e) Statuta i etaty posad i płac dla zakładów krajowych uchwała Sejm.

§. 9.

Krajowe zakłady lecznicze zostają pod bezpośrednim zarządem Wydziału krajowego.

Szpitalami powiatowymi administrują właściwe Wydziały powiatowe, przy pomocy komitetów szpitalnych składających się z prezesa Rady powiatowej, lub jego zastępcy i dwóch członków wybranych przez Radę powiatową.

Szpitalami gminnymi zawiadują burmistrze, przy pomocy komitetów szpitalnych. Komitet taki składa się z burmistrza lub jego zastępcy i z dwóch członków wybranych przez Radę gminną.

Wydział krajowy mianuje do każdego szpitala powszechnego swego delegata, uprawnionego do uczestniczenia z głosem stanowczym we wszystkich czynnościach zarządu.

§. 10.

Zwierzchnikiem służby lekarskiej, administracyjnej i gospodarskiej jest w każdym szpitalu dyrektor lekarz, odpowiedzialny za to, aby cele i przeznaczenie szpitala w miarę możliwości zostały osiągnięte. W szpitalach krajowych mianuje dyrektora Cesarz na przedstawienie Wydziału krajowego. Lekarzy i urzędników mianuje Wydział krajowy na przedstawienie dyrektora.

W innych powszechnych i publicznych szpitalach mianuje dyrektora i lekarza pomocniczego, oraz wszystkich funkcjonaryuszów Wydział krajowy na przedstawienie właściwego zarządu miejscowego.

Dyrektor, lekarze i urzędnicy szpitala są urzędnikami tego zakładu w którym pełnią obowiązki. Wydział krajowy zastosuje do

nich analogicznie ustanowe służby krajowej, tudzież §. 4. uchwały Sejmu z dnia 3 Stycznia 1874 roku.

§. 11.

Lekarzami w szpitalach powszechnych i publicznych mogą być mianowane tylko osoby posiadające odpowiednią kwalifikacyę. Mianowicie będą wymagane: dyplom doktora wiedzy lekarskiej, uzyskany na jednym z uniwersytetów państwa Austro-węgierskiego, oraz wiek normalny; od kierującego zaś lekarza nadto: najmniej dwuletnia praktyka, w powszechnym i publicznym szpitalu po uzyskanym doktoracie, tudzież poświadczenie, że kandydat posiada praktykę w wykonaniu operacyi chirurgicznych.

§. 12.

Czynności administracyjne, kancelaryjne i gospodarskie wykonuje w zakładach krajowych rządca, przy pomocy urzędników, a pod kierunkiem dyrektora. Pielęgnowanie chorych, zawiadywanie kuchnią i spiżarnią, tudzież nadzór nad służbą należy do sióstr Miłosierdzia.

W innych szpitalach powszechnych i publicznych powierzane będzie pielęgnowanie chorych tudzież czynności gospodarskie i kancelaryjne stowarzyszeniom duchownym, za umową przez Wydział krajowy zatwierdzoną. Jedyne w razie niemożności pozyskania dla powyższych czynności osób należących do stowarzyszeń duchownych, mogą one być powierzone osobom świeckim.

Kasę i rachunkowość szpitalną prowadzi w szpitalach gminnych kasa gminna; w szpitalach powiatowych, kasa powiatowa. Szpitale krajowe posiadają własną kasę szpitalną.

§. 13.

Instrukcyę służbowe dla dyrektora, urzędników, osób należących do stowarzyszeń duchownych, zatrudnionych w szpitalu; tudzież dla służby, określające ich prawa i obowiązki, nie mniej instrukcyę dla gospodarstwa i porządku domowego wydaje Wydział krajowy

§. 14.

Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem. ustanawia wysokość taksy leczenia. Przy obliczaniu taksy leczenia, stosowane będą prawidła, zawarte w rozporządzeniu Ministerstwa spraw wewnętrznych z 10 kwietnia 1857. L. 10.946, o ile to ostatnie nie stoi w sprzeczności z niniejszą ustawą. Postanowienie tego rozporządzenia ministeryalnego, odnoszące się do tworzenia funduszów rezerwowych na nadzwyczajne i nieprzewidziane wydatki pozostaje w mocy obowiązującej.

§. 15.

Koszta budowy nowego, odbudowy lub rozszerzenia starego gmachu w szpitalach powszechnych i publicznych, pokrywane będą przedewszystkiem ze specjalnych na ten cel przeznaczonych funduszów i zobowiązań.

W braku lub niedostateczności takich funduszków, Sejm na wniosek Wydziału krajowego, uchwali w każdym poszczególnym wypadku: czy i pod jakimi warunkami udzieli subwencji z funduszu krajowego, lub zezwoli na zaciągnięcie pożyczki, która by przez podniesienie taksy leczenia z funduszków szpitala spłacaną być powinna.

§. 16.

Prawo powszechności i publiczności może być szpitalowi odjęte tylko ustawą krajową. — Prowizorycznie; aż do wydania ustawy, może to uczynić Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

§. 17.

Ustawa niniejsza nienarusza prawa zwierzchniczego nadzoru nad szpitalami powszechnymi i publicznymi, służące c. k. administracyi państwowej, wedle ustawy z dnia 30 kwietnia 1870 roku (Dz. u. pr. Nr. 68).

§. 18.

Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, tracą moc obowiązuącą: Ustawa krajowa z dnia 12 grudnia 1869. (Dz. u. k. z roku 1870. Nr. 8.), ustawa krajowa z 12 grudnia 1869 (Dz. u. k. z roku 1870. Nr. 9.), ustawa krajowa z dnia 6 stycznia 1875. (Dz. u. k. z roku 1875 Nr. 7.), i wszystkie rozporządzenia o ile stoją w sprzeczności z niniejszą ustawą.

§. 19.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu ministrowi spraw wewnętrznych.

W y k a z

Szpitali powszechnych prowincjonalnych pod względem ich historii,
stanu majątkowego i tytułów własności

Liczba bież.	Szpital	Daty historyczne	Historia	Majątek	Na czyje imię intabulowany	U w a g i
1	Bochnia	miedzy 1820 a 1830 1840 1871	założony ze składek publicznych jako zakład gminny, przyjmowano jednak i obcych za opłatą. Mieścił się w budynku miejskim. zamieniony na szpital obwodowy pod zarządem miasta, gdzie przyjmowano wszystkich horych za taksą przez Namiestnictwo ustanowioną. Fundusz szpitalny jest oddzielony od miejskiego. nabyto realność na szpital od Ronkietego za 10.000 zł. — na reperacye włożono 2000 zł.	Obszar 1702 □ sążni gruntu na którym stoją budynki szpitalne 869 zł. 33 ct. kapitału w książeczkach kasy oszczędności i 350 zł. na hypotece	na imię i nazwisko Funduszu szpitalnego w <i>Bochni</i> .	Zarządza szpitalem Magistrat.
2	Brody	1830 1845	założony przez mieszczan z własnych zasobów i przez członków z grona swego wybranych administrowany przeszedł pod Zarząd Magistratu z mocy rozporządzenia c. k. Namiestnictwa	a) dom drewniany z jatką i szynkiem w $\frac{1}{5}$ części b) dochód z niego skapitalizowany	na fundusz <i>szpitala powszechnego</i> .	Zarządza szpitalem Magistrat.

Liczba bież	Szpital	Daty historyczne	Historia	Majątek	Na czyje imię intabulowany	U w a g i
		1861	<p>z d. 10. Lutego 1845 L. 29.652.</p> <p>uznany za powszechny re-skryptem z d. 19. kwietnia 1861. L. 22.251.</p>	<p>c) budynek stary murowany na-byty 1860 r.</p> <p>d) budynek nowy gdzie mie-ści się szpital obecnie</p> <p>e) w książe-czkach kasy oszczędności 3857 zł. 71 ct.</p> <p>f) odsetki po r. 1895 zł. 485 ct. 98</p> <p>g) inwentarz szpitala wartości 2.728 zł. 63 ct. ra z e m majątek 37.614 zł. 40 ct.</p>		
3	Brzeżany	1846 1847 1868	<p>istniał szpital w najmo-wanym lokalu.</p> <p>zatwierdzony jako pow-szechny rozporządzeniem gubernialnem z d. 22. Sty-cznia 1847. L. 76.687. dla obwodu Brzeżańskiego.</p> <p>administrował nim lekarz za ryczałtowem od chorego wynagrodzeniem płaconem przez Rząd.</p> <p>przeszedł pod zarząd gminy.</p>	<p>prócz urządze-nia wewnętrzne-go posiada 1.836 zł. 72 ct. zebrane ze składek.</p>		<p>Hr. Potocka bu-duje gmach na szpital własnym kosztem, który w r. 1896 ma być wykończony i oddany na własność <i>gminy</i> miasta Brzeżan a dochód (z czynszu) z niego obra-cany na cele publiczne huma-nitarne.</p>
4	Biała	1846 1848 1860	<p>ksiądz Giełdanowski daro-wał dom w Białej l. k. 53. na szpital.</p> <p>darowizna ta zatwierdzona rozporządzeniem guber-nialnem z d. 31. Stycznia 1848. L. 93.625.</p> <p>gmina urządziła w nim szpital na 15 łóżek i pod</p>	<p>realność l. k. 53 wartości 20.000 zł. i urzą-dzenia wewnę-trzne szpitala kapitał 4296 zł. 62 ct jako fun-dusz zaoszczęd-zony.</p>	<p>fundusz <i>szpitala po-wszechnego.</i></p>	<p>Z powodu nie-dostatecznego pomieszczenia dla chorych projektowane jest rozszerze-nie szpitala na 8 do 10 łóżek kosztem 3.405 zł. 38 ct. pokryć się ma-</p>

Liczba bież.	Szpital	Daty historyczne	Historia	Majątek	Na czyje imię intabulowany	U w a g i
		1861	d. 21. Czerwca 1860. wydała statut (akt fundacyjny) i objęła zarząd szpitalem. uznany rozporządzeniem Ministerstwa z d. 19. Stycznia 1861. L. 3.037. za powszechny. Statut zatwierdzony rozporządzeniem Namiestnictwa z d. 25. Stycznia 1861. L. 5267.			jęcem z zasobowych funduszków szpitala
		1874	powiększono ubikacje szpitala kosztem 19.044 zł. z zaoszczędzonych funduszków.			
5	Drohobycz	1831	założony mieścił się w klasztorze OO. Bazylianów płacąc czynsz.	posiada nieruchomości ocenione na 5.410 zł.	Budynek własnością gminy miasta.	Zarządza szpitalem Magistrat.
		1882	gmina wybudowała gmach kosztem 48.000 zł. i pobiera z funduszków szpitalnych czynsz rocznie 1.350 zł.	majątek zarodowy 898 zł.		
6	Jasło	1842	wybudowany na gruncie miejskim ze składek publicznych jako szpital miejski.	Wartość budynków 24.500 zł.	Szpital cywilny gminy miasta Jasła.	Zarządza szpitalem Magistrat.
		1858	uznany za publiczny re-skryptem c. k. Rządu krajowego w Krakowie d. 19. Listopada 1858. L. 30.908.	wartość inwentarza 6.800 zł.		
		1874	dobudowano dwa skrzydła, funduszków 5.000 zł. dostarczył Wydział krajowy który spłacono podwyższeniem taksy.			

Liczba bież.	Szpital	Daty historyczne	Historia	Majątek	Na czyje imię intabulowany	U w a g i
7	Kołomyja	1835 1838 1876	założony ze składek publicznych zatwierdzony rozporządzeniem gubernialnym 10. Kwietnia 1838. L. 11.411. dobudowano część i wyrestaurowano cały kosztem 15.600 zł. na co był fundusz szpitalny 12.000 a 3.000 zł. udzielił jako zaliczkę fundusz krajowy, co spłacono taksą.	Wartość budynków 35.000 zł. inwentarza wartość 5.090 zł. fundusz rezerwowy 3.040 zł. (1892).	Szpital cywilny miasta Kołomyi a jednocześnie gmina miasta Kołomyi.	Zarządza szpitalem Magistrat.
8	Podhajce	1872 1872	założony z oszczędności Wydziału powiatowego i składek publicznych rada powiatowa uchwałą z d. 15. Kwietnia 1872. odstąpiła szpitalowi na własność. na mocy uchwały Sejmu z d. 28. Listopada 1872. uznany za publiczny; Namiestnictwo rozporządzeniem z d. 14. Listopada 1872. L. 52.285. zezwoliło na otwarcie. Administruje szpitalem Wydział powiatowy w Podhajcach.	Wartość majątku w r. 1895 32.764 zł. 53 ct.	na rzecz szpitala powszechnego w Podhajcach (Stare miasto)	Zarządza Wydział powiatowy.
9	Przemysł	1859 1872	do r. 1859 był szpitalem gminnym. ogłoszony powszechnym rozporządzeniem c. k. Namiestnictwa z d. 2. Listopada 1859. L. 46.18 ¹ . znacznie powiększony z funduszu szpitalnego w kwocie 17.158 zł. i pożyczką 12.000 zł. spłaconą następnie przez podniesienie taksy.	Realność pod l. k. 113 na Władyczu połączoną wartości 65.000 zł. Inwentarz oszacowany na 9.970 zł. Fundusz rezerwowy 5.200 zł.	Fundusz szpitala powszechnego w Przemysłu.	Zarządza szpitalem Magistrat.

Liczba bież.	Szpital	Daty historyczne	Historia	Majątek	Na czyje imię intabulowany	U w a g i
		1872	uchwałą Rady miasta tytuł własności przelano na fundusz szpitala powszechnego w Przemyślu w zamian za płaconą subwencję dla szpitala 353 zł. rocznie.			
10	Rzeszów	1832 1887	założony ze składek publicznych. wybudowano gmach nowy kosztem 45.286 zł. na co użyto 5 311 zł. funduszu rezerwowego, a gmina dodała resztę, za co pobiera czynsz rocznie 1.400 zł.	Wartość inwentarza wynosi 2.760 zł. Fundusz rezerwowy 470 zł.	<i>Gmina miasta Rzeszowa</i> z obowiązkiem, że szpital ma być tam wieczyste lokowanym i czynsz nie będzie podnoszony. Wszystkie zaś reperacje kosztem gminy.	W trakcie jest dobudowa domu dla zakaźnych, który miasto pobuduje swoim kosztem i pobierać ma dodatkowy czynsz 400 zł. Zarządza szpitalem Magistrat.
11	Sambor	1825 1857 1888	założony ze składek publicznych. uznany za powszechny rozporządzeniem c. k. Namiestnictwa z d. 20. Listopada 1857. L. 16.558. gmina Sambora darowała szpitalowi grunt pod budowę szpitala 12.000 □ metrów.	Budynki szpitalne warte około 6.500 zł. Wartość inwentarza 3.814 zł. Fundusz rezerwowy około 3.000 zł.	Fundusz szpitala powszechnego.	Zarządza szpitalem Magistrat.
12	Sanok	1795 1849 1857	Katarzyna Łobaczewska darowała dom pod L. 56 na szpital. z powodu walenia się budynku szpital zamknięto. wprowadzono go napowrót w domu najętym i uznano go za powszechny.	W realnościach majątek szpitala wynosi 30.935 zł. 54 zł. w papierach wartościowych 1.100 zł. w ruchomościach 4.517 zł.	Fundusz szpitala powszechnego.	Zarządza szpitalem Magistrat.

Liczba bież.	Szpital	Daty historyczne	Historia	Majątek	Na czyje imię intabulowany	Uwagi
		1877	rozpoczęto budowę nowego szpitala częścią z funduszków własnych, częścią z pożyczek i subwencji Wydziału krajowego.	Na to ma długi 10.746 zł. 49 ct. zatem czysty majątek 25.806 zł. 5 ct.		
		1879	wykończono gmach, późniejsze dobudowy i przeróbki do r. 1892 dokonano z dochodów i zaliczek z funduszu krajowego.			
13	Śniatyn	1847	założony przez gminę miasta, umieszczony w najętym budynku.	Majątek stanowi budynek szpitalny i 350 zł. funduszu rezerwowego.		Zarządza szpitalem Magistrat.
		1848	zatwierdzony rozporządzeniem gubernialnym z d. 23. Maja 1848. L. 1269.	Wartości inwentarza 2.218 zł.		
		1874	zakupiła gmina dom na szpital za 4.500 z funduszu zarodowego szpitala.			
14	Sokal	1878	założony z funduszków powiatowych i składek dobrowolnych.	Realność l. k. 158 zakupiona przez Radę powiatową.	Zakład publiczny szpitala w Sokalu imienia Gizelli.	Zarządza Wydział powiatowy.
		dto	uchwałą Wysokiego Sejmu uznany za powszechny z d. 16. Października 1878.	Wartość budynku 18.000 zł.		
		dto	rozporządzeniem c. k. Namiestnictwa z 18. Listopada 1878. ogłoszony od 1. Grudnia 1878 r. za powszechny	inwentarza 4.827 zł. majątek zarodowy 1.653 zł. rezerwowy około 4.000 zł.		
			Zostaje pod zarządem Wydziału powiatowego.			
15	Stanisławów	1841	pierwotnie istniał tu szpital prywatny Dr. Kolińskiego. Obecny zbudowany ze składek publicznych.	Budynek szpitalny z placem i ogrodem.	Zakład Stanisławowski gminny powszechny dla chorych.	Zarządza szpitalem Magistrat.

Liczba bież.	Szpital	Daty historyczne	Historia	Majątek	Na czyje imię intabulowany	U w a g i
		1843 1859 1879	oddany pod zarząd gminy. uznany za powszechny rozporządzeniem Ministerstwa z d. 25. Października 1859, L. 24.295. pod nazwą Arcyksięcia Franciszka d' Este. rozszerzony kosztem zaoszczędzonych funduszków szpitala.	15-cie parceli gruntowych obszaru 9 morgów. Wartość wraz inwentarzem około 96.600 zł. Zapis na realności Halpernów dający dochód roczny 33 zł. 79 ct. na realności Leiby Mellera z dochodem 3 zł. 15 ct. Fundusz należący do zwrotu od gminy miasta 12.484 zł.		
16	Stryj	do 1848 1848 1857 1877	był prywatnym zakładem dla chorych utrzymywany z dobrowolnych datków i subwencji rządu. jako szpital cywilny oddany pod zarząd c. k. Starostwa rozporządzeniem c. k. Namiestnictwa z d. 20. Listopada 1857. L. 16.588. uznany za powszechny. pruczając zarząd gminie i umieścił się w najętym lokalu. z pożyczki udzielonej przez Wysoki Sejm 26.000 zł. która się spłaca taksą, wybudowany nowy dom na gruntach ofiarowanych przez gminę (2 morgi 1446 □ sążni).	Majątek stanowi dom szpitalny i dwa budynki należące do administracji. Wartość tych budynków 31635 zł. inwentarza zaś 6.493 zł.	Plac pod zabudowaniami zainstabulowany na gminę miasta Stryja.	Gmina miasta gotowa na żądanie przelać prawo własności gruntu na rzecz Funduszu szpitalnego. Długi szpitala wynoszą obecnie do 26.000 zł. Zarządza szpitalem Magistrat.

Liczba bież.	Szpital	Daty historyczne	Historia	Majątek	Na czyje imię intabulowany	U w a g i
17	Nowy Sącz	1827 1856	założony z dobrowolnych ofiar mieszkańców b. obwodu Sandeckiego. uznany za powszechny rozporządzeniem rządu krajowego w Krakowie z d. 19. Kwietnia 1856. L. 37.165.	Posiada realność w Nowym Sączu L. 465 wartości 12.000 zł. Inwentarz wartości 4.520 zł.	Zaintabulowany na imię gminy miasta Nowego Sącza	Akta się spaliły w czasie pożaru. Zarządza szpitalem Magistrat.
18	Tarnopol	1837	założony z funduszków miasta, mieści się w budynku starym miejskim razem z ubogimi miasta.	Plac zakupiony w r. 1893 z funduszków szpitalnych za 6.800 zł. kapitał 4.4000 zł. powstały ze sprzedaży niedokończonego budynku na szpital. Plac dawniej zakupiony pod budowę szpitala z funduszków szpitalnych obecnie uznany za nieodpowiedni do tego celu wartości 2.000 zł.	Budynek intabulowany na rzecz gminy miasta.	Jest w toku budowa nowego gmachu, na co gmina prócz starego budynku ofiaruje 20000 zł. Sprawozdanie do Wys. Sejmu przygotowane o udzielenie pożyczki 30.000 zł. spłacać się mającej taksą szpitalną. Zarządza szpitalem Magistrat.
19	Tarnów	1845 1849	założony przez biskupa Pisteka, który za 3.000 zł. zebrane ze składek zakupił realność i odstąpił ją na wspólną własność miejskiemu zakładowi ubogich i szpitalowi chorych w Tarnowie. dekretom gubernialnym z d. 14. Października 1849. L. 12.940 potwierdzony. Zarządzała wspólnym tym zakładem Komisya Instytutu ubogich i chorych w r. 1835. zatwierdzony został statut dla tej Instytucji, Magistrat miał nadzór.	Wartości budynku 47.500. Dług dla miasta 27.500 zł. i 10.000 zł. zahypotekowany dla gminy. Majątek ruchomy szpitala wynosi 8.543 zł	Zaintabulowany na fundusz szpitala powszechnego w Tarnowie.	Zarządza szpitalem Magistrat.

Liczba bież.	Szpital	Daty historyczne	Historia	Majątek	Na czyje imię intabulowany	U w a g i
		1879 1885 1888	Zarząd przeszedł do Magistratu wskutek rozporządzenia Wydziału krajow. Rozdzielono też fundusze ubogich i szpitala, budynek jednak został wspólny. Fundusz szpitala spłacił funduszowi ubogich wartość budynku 10.000 zł. przebudowano gmach kosztem 27.500 zł. na co dała połowę gmina, połowę drugą fundusz krajowy.			
20	Wadowice	1833 1857	założony ze składek publicznych na mocy zezwolenia gubernialnego z d. 5. Listopada 1833 r. uznany za powszechny rozporządzeniem c. k. Namiestnictwa z d. 12. Stycznia 1857 r. L. 50.700. mieści się w wynajętym budynku. Zarządza szpitalem Magistrat.	Majątek cały stanowią ruchomości wartości 2.800 zł.	Na fundusz szpitala powszechnego w Wadowicach.	Budowa nowego gmachu rozpoczęta 1895 r. będzie ukończona w r 1896. Gmina ofiarowała 22.000 zł. i fundusz krajowy udzielił pożyczkę 22.000 zł. na spłacić się mającą przez podniesienie taksy.
21	Zaleszczyki	1838 1840 1877	założony ze składek ubieranych przez c. k. Starostę Niteckiego, za co kupiono realność i wyrestaurowano. uznany za powszechny rozporządzeniem gubernialnym z d. 25. Sierpnia 1840 r. L. 51.404. dobudował jedną salę właściciel Zaleszczyk p. Brunicki.	Realność z budynkami pod L. 373 a. Obligacya Banku krajowego na 100 zł. Na książeczkę kasy oszczędności 2.024 zł. 67 ct. Wartość inwentarza 3.814 zł.	Fundacya szpitalna gminy miasta Zaleszczyki.	Zarządza Zwierzchność gminy.

Liczba bież.	Szpital	Daty historyczne	Historia	Majątek	Na czyje imię intabulowany	U w a g i
22	Złoczów	1869 1872	powstał ze składek obywateli pow. Złoczowskiego. przeistoczony na szpital powszechny. zarządza szpitalem Wydział powiatowy.	Realność l. k. 201 i 203 Budynek szpitalny zakupiony przez Radę powiatową wartości 40.500 zł. Inwentarz ruchomości wartości 5.410 zł. Legat Wincen- tego Woyny za- hypotekowany na dobrach Pie- trzyce w kwocie 4 000 zł. od którego szpital pobiera 5 ^o .	Fundusz szpitala po- wszechnego.	
23	Żółkiew	1844 1873	powstał z datków dobro- czynnych potwierdzony rozporządzeniem gubernialnem z d. 11. Marca 1845. L. 224. i uznany za powszechny. wybudowano oficynę na pomieszczenie obłąkanych kosztem 8.184 zł. spłaconą z taksy za obłąkanych.	Własny budynek wartości 27.500 zł. Wartość inwen- tarza 4.770 zł.	Dawniej był intabulowany na fundusz cyrkularnego funduszu szpi- talnego, w r. 1875 przenie- siono na wła- sność gminy miasta Żółkwi (postanowie- niem Wydzia- łu krajowego z 5. Lipca 1869 L. 13.929).	Zarządza szpi- tałem Magistrat.
24	Żywiec	1884 1888	założony przez Wydział powiatowy z funduszków powiatowych, grzywien i darów dobrowolnych oraz daru Jego Ces. Wys. Arcy- księcia Albrechta 10.000 zł. sporządzony akt fundacyj- ny pod 17. Grudnia Wy- dział powiatowy obowią- zuje się pokrywać wszyst- kie nadzwyczajne wydatki na budowę i przeistocze- nia powiększyć szpital w razie potrzeby do 60 łó- żek, zaopatrywać we wszel- kie przyrządy, meble, bie- liznę, odzież, na co wsta- wiać do budżetu powia- towego odpowiednie kwoty.	Parcela gruntu 1 mórg 374 □ sążni. dom murowany ze skrzydłami wybudowane kosztem 39.344 zł. Wartości inwen- tarza 4.270 zł	Szpital Franciszka Józefa.	Zarządza szpi- tałem Wydział powiatowy.